

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

De vita decem rhetorum

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

urn:nbn:de:hbz:468-1-351

der cum venustate quadam vbique se gratum aptumque exhibuit, in theatris, colloquiis, conuiuiis: suamq; poesin ita compositus, vt esset communissimus omnium quæ tulit bonorum commentarius, qui legeretur, discreteretur, & certatim ageretur. ostenditq; adeò quanta res esset dexteritas dicendi, vbique vi persuadendi ineuitabili incdens, omniumque auditum & intelligentiam Græcæ lingua sibi subjugans. Cuius enim rei gratia vir reclite institutus venire dignaretur, quām propter Menandrum? Quando impletur theatra viris eruditio[n]em amantibus, quām cūm comita ostenditur persona? cui in conuiuiis iustius mensa cedit, locumq; bacchus dat? Iani sicut pictores oculis defessis ad floridos & virides se auertunt colores: ita philosophis & laboriosis requies grauium atque continentium meditationum est Menander, tanquam prato pulcrè florenti & o[p]aco atque auræ pleno excipiens animum. Item. Cūm hoc tempus actores comediarum multos bonosq; vrb[us] ferat: Menandri comedice plurimos habent sacrosq; sales, tanquam eo natos mari quod Venerem protulit. Aristophanis autem sales amari & asperi, acrem & mordentem, adeo que exulcerantē vim habent: vt nesciam ubi sit illa ab ipso decantata dexteritas, in verbisne an personis. Quinetiam quæ imitatus est, corrupit. calliditatem facit non ciuilem, sed maliciosa[m]: rusticitatem non cautam, sed fatuam: iocos non qui rideantur, sed derideantur: amores non hilares, sed impudicos. Nulli enim moderato videtur is homo suum poema scripsisse: sed turpia & libidinosa[intemperantibus, maledica & acerba inuidis atq; malignis hominibus.

PLVTARCHI DE VITA DE-
cem Rhetorū.

50

ANTIPHON. I.

ANTIPHON Sophili F. tribu Ramnusius, patrem 35 audiu[i]. Is enim sophista fuit, cuius opera etiam Alcibiades adolescens vsus in discendo est, vt nonnulli tradunt. Facultatem dicendi adeptus (quidā suopte ingenio eam consecutum existimat) animum quidem ad rem pub. appulit: tamen prius ad scholam se conuerit, & cum Socrate

Socrate philosopho de ratione disserendi disputauit, non studio contendendi, sed industria redarguendi usus. ita enim Xenophon in libris De dictis & factis Socratis scriptus. Præterea ciuibus quibusdam id pertentibus orationes scripsit quibus causas in iudicio suas tuerentur: idque primus ipse aggressus a nonnullis dicitur. Sanè eorum, quos ipse ætate subsecutus est, nullius villa iuridicalis exstat oratio: ac ne æqualium quidem eius, Themistoclis putat, Aristidis, Periclis: cum quidem tempora his & occasionum satis offerrent, & necessitatis imponerent. Neq; verò hos imbecilitas à scribendo detinuit: quod satis docent ea quæ de singulis historiarum conditores memoriae prodiderunt. & quos habemus qui id genus orationis tractauerint. omniumq; habentur antiquissimi: eos inuenies cum Antiphonem te iam sene rem habuisse. Alcibiadem inquam, Critiam, Lysiam, Archinoum. Primus etiam oratoriae artis præcepta edidit. Promto fuit ingenio, ideoque Nestor cognominatus. Cœcilius in commentario quem de eo scripsit, fuisse coniicuit discipulum Thucydidis historici, ex iis quæ hic 20 in laudem Antiphontis prodidit. Accuratissimus est in suis orationibus, probabilis, in inueniendo callidus, in perplexis rebus artificiosus, ex improviso argumenta intentans, sermonemque ad leges & motus animi conuertens, maximè decori studiosus. Vixit tempore Persici belli, ac Gorgiae sophistæ, paulum minor natu: produxitque vitam usque ad popularis status in rep. mutationem à Quadrigenitis factam. cuius quidem ipse fuisse autor putatur, interdū duabus tritemibus præfetus, interdum præturam gerens: & qui magnis potitus victoriis multos bellum socios eis adiunxit, ætate florentes armasset, l. x. triremes impleuisset, indentidemq; ipsorum nomine legatus Lacedæmonem iuisset, quo tempore Eetionea fuit munita. Cæterum delectis Quadrigenitis istis, vna cum Archeptolemo (qui viuis de eorum numero fuit) in ius vocatus condemnatusq; & pœna proditorib. cōstituta de eo sumta, cadauer inseptū abiectū, & cū tota posteritate inter infames relatus est. Sunt q; à xx x. tyrannis interfactū narrēt, vt Lysias in oratione pro filia Antiphontis: reliquit enim filiolam, quam lege propinquitatis Callæschrus sibi sponsam vindicauit. Theopompus quoq; xv. Philippicorum libro scribit, à triginta

istis

istiis eum trucidatum. Sed ille quidem mansuetior Lysidona patre. & Cratinus in Pytina eius ut non mali meminit. Quomodo autem iam ante occisus a cccc. denuò sub xxx. vixerit? Quin & alius sermo fertur de eius obitu. Grandem iam natu cum Syracusas nauigasse, florente tum Dionysii prioris tyrannide. ibi cum in vino quæstio agitaretur, Ecquod aës optimum esset, diuersè aliis respondentib. ipsum dixisse, id aës optimum esset, è quo statuæ Harmodio & Aristogitonis essent factæ. id tyrannum, cum audiuisset, quasi exhortationem ad se insidiis petendum excepsisse, ac iussisse interfici Antiphontem. alii, quod iniquè ferret suas ab eo tragœdias exsibilari. Huius oratoris feruntur l. x. orationes, quarum xxv. spuriæ perhibet esse Cæcilius. Plato cum Pindaro eum in Comœdiis tanquam auarum traducit. Tragœdias fertur composuisse & seorsim, & cum Dionysio tyranno. Dum adhuc poeticæ esset deditus, artem dolorum abolendorum condidit, qualem medici ægrotantibus curationem promittunt, ac Corinthi pone forum exstructa taberna proscriptis, se eos qui in moerore essent, verbis subleuare. auditisq; ægritudinum causis, consolatus est egros. Istam tamen artē se non satis dignā esse arbitratus, ad orationem contulit: Sunt etiam qui Glauci Regini de poetis librum ei adscribant. Maximè laudantur orationes eius de Herodoto, ad Erasistratum de generibus seu formis dicendi, & quam pro se scriptis postulatus delicti contra legē non scriptam: & in Demosthenē prætorem de publico flagitio. Scriptis accusationē etiam in Hippocratem prætore, eumque reum peregit, cum quidem is vadimonium deseruisse: res acta archonte seu præfecto urbis Theopompo, cuius in magistratu Quadrungentorum potestas delata est.

DECRETVM, secundum quod placuit Antiphontem iudicari, Cæcilius annotauit. x xi. Prytanæ placuit Senatus. Demonicus Alopecensis scribæ munus obiuit, presul cognitioni Philostratus Pellenensis, retulit Andro. Viros, qui à prætoribus pronunciantur legati iuuisse Spartam in commido reipub. Atheniensis, & è castris nauigasse vectos hostili naue, ac per Decelleiam terra iuisse, Archeptolemum, Onomaclem, & Antiphontem, comprehendendos esse, & in curia sistendos, ut causam dicant. Sistant eos prætores, & alii de Senatu usque ad decem, quos videbitur,

præto-

prætoribus adsciscere: ut de præsentibus fiat iudicium. Ad-
uocent eos thesmothetæ ad crastinam diem, inducántque,
quando in iudicium adducti aderunt, tum actores præto-
res eorumque patrocinium sustinentes, ac si quis alius vo-
luerit, reos præditionis acusent. qui in iudicio damnatus
fuerit, in eum animaduertendum è præscripto legis in pro-
ditores latae. Huic decreto subscriptum est. DAMNATI
sunt proditores Archeptolemus Hippodami F. Agryensis,
præsens: Antiphon Sophili F. Ramnusius, præsens. Iis hæc
io pœna constituta est, vt Undecimuris dedantur, bona co-
rum publicentur, decima portione Mineruæ consecrata:
vt quæ corum ædes solo æquentur, & areis termini ponan-
tur, cum hac inscriptione: ARCEPTOLEMI & ANTIPHON-
TIS, PRODITORVM. Præfecto autem populi pronunciare *
neque permitti, vt Archeptolemus & Antiphon Athenis,
aut in terra Atheniensium imperio subdita sepeliatur. Por-
rò cùm ipsos infames haberi debere, tum qui ex iis sive spu-
rij sive legitimi nascantur: infamem etiam eum, qui ex isto-
rum progenie aliquem adoptauerit. Hæc inscribenda esse
20 columnæ ænæ, cāmque ibi ponendam, vbi ea sita est, quæ
decreta de Phrynicho continet.

ANDOCIDES. II.

ANDOCIDES Leogoræ F. eius qui aliquando Athe-
niensibus pacem aduersus Lacedæmonios composuit, pago
Cydatheniensis, aut Thurensis, gente patricia, adeoque (si
Hellanicus creditus) à Mercurio propagata ortus. nam ad
ipsum pertinet præconum progenies. itaque aliquando fuit
cum Glaucone delectus populi votis, vt cum viginti nauic-
ibus opem ferret Coreyræis, quibus aduersum Corinthios
lis erat. Postmodò violata religionis postulatus est: quod
& ipse de eorum eslet censu, qui statuas Mercurij truncas-
set, & arcana Cereris invulgasset. (cui accusationi ansam
præbuit, quod is homo alioqui intemperans, noctu per-
30 comesationem aliquando quandam Mercurij fregisset ita-
tuam: & cùm seruum eum, quem actores ad quæstionem
exposcebant, dedere noluisse, male ex ea re audiret, ita-
que secundo criminis occasionem exhiberet.) quæ poste-
rior actio aduersus eum suscepta est paruo tempore ab ex-
peditione classis in Siciliam ab Atheniensibus missæ. Cùm

enim Cōrinthij submisissent Leontinos & Aegestāos; pri-
* * utim iis auxilio futuris Atheniensibus, noctū Mercurios
qui apud forū erant collocati mutilauerunt, vt ait Cratip-
pus. Cui delicto Andocides cūm mysteriorum publicatio-
nem adiecisset, in iudiciū pertractus, ita absoltus est, quod
professus est se indicium de iis delaturum qui sacra viola-
sent. In qua re confienda cūm nihil industria sibi fecisset
reliquum, fontes conquisiuit, atque inter eos etiam patris
nomen cōmemorauit. ac reliquos quidem omnes reos pera-
egit, exitiūmq; eis consciuit. patrem, tametsi iam vincitum, 10
eripuit neci, pollicens eius operam multis in rebus utilem
ciuitati futuram. Neque vero in hoc mentitus est, multos
enim peculatores, aliisque flagitiis obligatos Leagoras co-
arguit: eaque de causa absoltus suo est criminē. Cæterum
Andocides cūm ob ea quā in repub. gessisset, clarus habe-
retur, animum ad nauiculatiam mercaturam adiecit: &
cum regibus Cypriorum, aliisque multis viris illustribus
hosptij ius contraxit. Quo quidem tempore etiam conso-
brinam suam quādam ciuem, Aristidae filiam, suis clam sub-
ductam dono misit Cypriorum regi. ac sentiens se eo no- 20
mine in ius pertractum iri, rursus eandem ē Cypro luffura-
tus, comprehensusque in facinore, & in vincula datus a rege
fuit: elapsusq; Athenas rediit, Quadringentiuiris tum tem-
pub. obtinentibus à quibus in vincula coniectus, rursus
que fuga clapsus, quando paucorum in rep. cōcident potē-
stas, solum verrit summa rerum ad xxx. tyrannos delata, at-
que Elide vixit. Thrasybulo demum cum suis in urbem re-
uerso, ipse etiam in patriam rediit. Postea de pace Lacedæ-
monem missus, & suspectus rei mala fide gestæ, in exilium
abiit. Horum omnium ipse argumenta in orationibus a se 30
compositis reliquit. Aliæ enim sunt crimen de violata abs-
se religione propulsantis: aliæ redditum flagitantis: extat-
que eius etiam deindicio delato alia, & ad Phæacem, &
de pace. Floruit eodem quo Socrates philosophus tem-
pore, natus Olympiade LXXIIIX. archonte Athenis Theo- 35
genida: ita vt Lysiām præcesserit ætate, annis ferè virgin-
* ii. Nomen ab eo habuit etiam Mercurij simulachrum
Andocideum, à tribu Aegeide dedicatum proximè domum
Andocidis. Sumptus etiam suppeditauit choro cyclico in
tribus sua gratiā, ad certamen dithyrambicū, victo-
riaque

riaque potitus tripodem dedicauit loco sublimi, e regione
Porini Selini. In suis orationibus simplex est, apparatusque
caret & figuratum ornamentis.

LYSIAS. III.

LYSIAS Cephali F. Lysianæ N. Cephali P.N. fuit: huius
quidem Syracusani domo, sed qui Athenas commigraisset,
cum urbis desiderio eius adactus, tum Periclis Xantippi F.
suasionibus obtemperans, quo amico atque hospite vte-
rio batur: homo prædious. alij expulsum Syracusis eum fuil-
se ajunt, cum eam urbem Gelo tyrranus teneret. Natus *
est Lysias Athenis, Philocle archonte qui Phrasicli succe-
dit: anno secundo Olympiadis xx cii. Initio inter nobis-
lissimos Atheniensium fuit institutus. Cum autem ciui-
tas coloniam ad Sybarin mitteret, cui postea Thuriorum
nomen factum fuit, eò vñā profectus est vñā cum fratre
maiore natu, qui nominabatur Polemarchus, mortuo
iam patre, (Habuit etiam alios duos fratres, Eudemum &
Brachyllum.) ut in partem sortis veniret. Actum hoc an-
no ætatis eius quinto supra decimum, archonte Praxite-
le. Ibi ergo mansit, & formandum se Tisia atque Nicia
Syracusani præbuit: domoque parta, sorte ductus rempu-
blicam gessit usque ad id tempus, quo Lxii. annos im-
pleuit, archonte Athenis Clearcho. Proximo anno, Callia
archonte, Olympiade xcii. cum in Sicilia cladem acce-
pissent Athenienses, commotiique essent & alij socij, & pre-
cipue qui Italiam incolebant: culparus quodd Atticis rebus *
faueret, cū aliis ccc. electus est. venitq; Athenas Callia post
Cleocritum archonte, cū iam Quadi gentiuri urbi im-
perarent: ibique commoratus est. Pugna porrò apud Aegos-
potamos facta, cū xxx. tyranni urbem occupassent, ad
annos septem relegatus est, bonisque suis multatus est, a-
misso fratre Polemarcho: ipse per posticum domus, in
qua adseruabatur, clapsus Megaram venit, ibique vixit
35 tanquam rebus deploratis. Cum autem ciues à Phyla redi-
tum molirentur, atque maximo usui ipse fuisset, (nam &
duo millia drachmarum suppeditauit, & seuta ducenta, &
cum Hermane missus cccii. milites mercede conduxit,
ac Thrasylæo Eleo hospiti suo persuasit ut aliquot talenta
conferret) Thrasybulus idcirco ei post redditum decrevit.

recep. administrationem, in magistratum **vacatione ante**
Euclidem. Quod donum cum ratum esse iussisset populus,
Archinoe id contra leges factum referente ad iudices, quia
 absque autoritate scitum fuisset, rescissum fuit. Ita repul-
 sus a publico munere Lysias priuatus reliquam aetatem exe-
 git: mortuusq; est Athenis, annos natus **xxci** i. aut ut alij
 volunt **Lxxvi**. alij annos vixisse ultra **xx** c. aiunt, ab eoque
 Demosthenem adolescentulum visum fuisse. Natus perhi-
 betur archonte Philocle. Orationes eius feruntur **ccccxxv.**
 de quibus genuinas affirmant Dionyssius & Cecilius esse **10**
cxxx. ac bis tantum vixit dicitur. Est & oratio eius pro
 decreto, quod Archinus reprehendit, ostendens quomodo
 in republica sit versatus. & alia aduersus **xx.** tyrannos.
 Vim ad persuadendum habuit maximam, summaque est v-
 sis breuitate. Orationes priuatis hominibus vulgo dedit. **15**
 Sunt etiam eius praecepta artis oratoria, & concio, atque
 epistolæ, laudationes, funebres orationes, & amatoria.
 item defensio Socratis ingenii iudicium accommodata.
 Videatur dictio eius facilis esse, quamquam est imitatu dif-
 ficilis. Demosthenes in oratione contra Neæram ait eum **20**
 amatorem fuisse Metaneiræ, quæ Neæra fuerit conser-
 ua. post autem duxit filiam Brachylli fratris sui. Plato in
 Phædro mentionem eius facit, vt summa vi dicendi prædi-
 ti, & qui aetate Iocratem anteuerit. Philiscus ipius so-
 cius, & Iocratæ auditor, carmen composuit de eo, vnde **25**
 idem potest cognosci quod ex Platone diximus. eius sen-
 tientia hæc est:

* *Filia Callipes argutula, nunc age monstra*

Quid subtile tibi, quid vœ siet sapiens:

Namq; aliam natum formam, mundiq; in aliæ

Diuerso latebris corpore conspicuum

Lysida præconem virintis te parere est fas,

Curus apud manes gloria sit celebris.

* *Quis mea defuncti satter præonia, laudes*

Et nostræ socius dicat amicitia.

Conscriptis etiam orationem Iphicrati, quæ est in Harmo-
 dium. & aliam qua proditionis accusauit Timotheum. vi-
 cit ambabus. Cum autem Timothei actiones in se recep-
 set, & crimina proditionis diluere vellet, oratione visus est
 ad defensionem à Lysia conscripta: èkq; absolutus, Timo-
 theo

theo maxima multato pecunia. Recitauit etiam in solenni*
Olympico conuentu orationem : in qua ostendit Græcos
hoc maximum fecisse, quod inter se instaurata gratia Dio-
nysium deiecerunt.

ISOCRATES. IV.

ISOCRATES Theodori fuit, Erechthiensis, vnius de
mediocribus ciuib⁹, & qui famulos haberet qui tibias
conficerent, atque inde tantum rei faceret, vt & choro
sumptus suppeditaret, & filios liberaliter institueret: (nam
10 præter Isocratem etiam alios habuit, Teleippum ac Dio-
mnestum, ac filiam.) itaque tibiarium gratia cum traduxe-
re Aristophanes atque Stratis comicī. Natus est sub LXXXVI.
Olympiadē, archonte Lysimachο Myrrhinus. Lysia po-
sterior fuit annis XXI. Platone prior VI. Puer institutus
15 est ita ingenuè, vt quisquam alius Atheniensium, audiuit
que Prodicum Ceum, Gorgiam Leontinum, Tisam Syra-
cusanum, Theramenem rhetorem. Huic cū xxx. tyran-
ni eum comprehendendi iussissent, & ad aram curiae confu-
gisset, solus Isocrates surrexit opitulatus: & aliquandiu
20 initio tacuit. Deinde ipse eum dehortatus est Therame-
nes, quod diceret auctum sibi iridolorem, si suæ calamita-
tis amicorum aliquis fieret particeps. Sed & præcepta artis
quædam ab ipso facta hunc ferunt usurpasse, cū in iu-
dicio impetretur calumniis; quæ Botoni inscributur præ-
25 cepta. Postquam virilem ætatem attigit Isocrates, ciuili-
bus abstinuit rebus: quod & gracili esset voce, & ingenio
timido, & paterna bona bello contra Lacedæmonios per-
didisset. Apparet autem aliis eum orationes composuisse,
vnicam ipsum dixisse de permutatione. Cū scholam in-
30 stituisse, animum ad philosophandum ac scribendum ap-
plicuit: scripsitque orationem panegyricam, & alias quæ-
dam quæ in confulendo versantur, quas partim ipse recita-
uit, partim aliis declamandas dedit: opinans ita le Græcos
ad curam rerum necessiarum suscipiendam excitaturum.
35 Sed conatu eo ad irritum cadente, omisso hoc instituto, lu-
dum aperuit in Chio primū, vt aiunt, nouem discipulis.
cū quidem ferunt eum, vt numerari mercedem vidit, flen-
tem dixisse: Nunc intelligo me his esse venditum. Ad sui
consuetudinem omnes admisit qui vti ea vellent. Primus
contentiosas orationes a ciuib⁹, quibus operam dabat,

segregauit. Quin & magistratus in Chio constituit, & similem Atheniensis formam reipublicæ. Argenti quantum nemo aliis sophistarum confecit: ita quidem, ut etiam triremes suo sumptu instrueret. Auditores eius fuerunt amplius c. intérq; alios Timotheus Cononis F. cū quo multas obiuit vrbes, epistolas componens eas, quas Timotheus ad Athenienses misit: qui eam ob rem talento ex iis quæ à Samo erat adeptus ipsum donauit. Discipuli Isocratis fuerunt etiā Theopōpus Chius, Ephorus Cumæus, Asclepiades tragœdiae scriptor, & Theodectes Phaselita, qui ipse etiā postmo. 10 dō tragœdias scriptis. (Huius monumētum fuit ad Cyamidem euntibus via sacra quæ Eleusinem ducit, nunc rudera extant: ibi etiam cum sua statuas nobilium poetarum excitauit: de quibus solius Homeri supereft.) Præterea Leodamus Atheniensis, & Lacritus qui leges Atheniensibus con- 15 didit. Sunt qui Hyperiden & Ilæum addunt. Sed & Demosthenem studiosc̄ aiunt se etiamnum docenti artem adiunxit, & quia c. 10. drachmas (tanti is docebat) soluēdo non esset, c. c. obtulisse, ut quintam partem disseret. ac respondeisse Isocratem. At verò nos, ò Demosthenes, non in frusta 20 tribuimus artem, sed eorum more qui bonos pisces totos vendunt agimus: tibi, si discere est animus, totam tradituri artem. Mortuus est Chæroneia archonte, cùm in Hippocratis palæstra nuncium de Chæronei clade accepisset: nā quatriduana inedia scipsum è vita eduxit, præfatus tria 25 initia Euripidearum fabularum.

Danaus natarum quinques decem pater.

Pisas petens prognatus Tantalo Pelops.

Vrbem Cadmus linquens olim Sidoniam.

Annos vixit xcix. aut (vt alij tradunt) c. non sustinēs vi. 30 dere Græciam quartūm in seruitutē redactam. Anno (sunt qui quatuor annos dicant) ante mortem, Panathenaicam scripsit orationem: panegyricum annis ante exitum x. aut (si aliis credendum sit) xv. quem è Gorgiæ Leontini & Lysise scriptis fertur trāstulisse. de permutatione, annos natus 35 * xxii. ad Philippum, paulò ante obitum. Iam senex Plathanes, quam Hippiæ oratoris antè vñorem duxerat, filium de tribus natu minimum Aphareum adoptauit. Sat tis diues fuit: quod non tantū mercedem à discipulis exigebat, sed etiam à Nicocle Cypriorum rege, Euagorę F. xx. talenta

talenta pro oratione de ipso scripta accepisset. Inde inuidig obnoxius, ter delectus est ad instruendam triremem: quod cùm valerudine aduersa præscripta bis per filium excusasset, tertid rem suscepit, sumptusque fecit haud exiguos. Patri, qui diceret se filio neminem excepto uno mancipio adiunxisse: Abi ergo, inquit, habiturus loco vnius duo mancipia. Obiuit etiam certamen in honorem Mau-soli ab Artemisia institutum: sed ea laudatio perit. Fecit & Helenæ laudationem, & Areopagiticum. Vita excessisse a iuuent alijs cùm nouem, alijs cùm quatuor diebus cibo abstinuerat: inciditque eius obitus in funerationem eorum qui ad Chæroneam oppeterant. Orationes conscripsit etiam filius eius Aphareus. Sepultus est cum gentilibus suis prope Cynolarges ad lœvam in tumulo. ibi enim conditi sunt Isocrates, & pater Theodorus, & mater, ciusque soror Anaco, & adoptitius filius Aphareus, & Socrates Anacüs filius, & Isocratis frater idem cum patre nomen gerens, & nepotes Isocratis Aphareo nati, Aphareus, ciuiusque pater Theodorus & uxor Plathane, mater Apharei adoptati. Horum monumentis impositæ erant mensæ sex, quæ perierunt. In 20 ipsius autem Isocratis cippo positus fuit aries trigiata cubitorum, eiisque incubuit Siren cubitorum septem: quod argumentum fuit ipsius eloquentiæ. non exstat amplius. Fuit etiam propè mensa, habens poetas & magistros eius: interque eos Gorgiam, qui in globum cœlestem intueretur, adstante Isocrate. Eleusine etiam statua ei ærea dedicata est à Timotheo Cononis F. ante vestibulum porticus, cum hac inscriptione:

Dedicat Isocratis statuam sacratæ deabus

Hospitijs & studij nomine Timotheus.

opus fuit Leocharis. Orationes ipsius feruntur Lx. de quibus genuinæ sunt, si Dionysium sequimur, xxv. si Coecilium, xxix. reliqua adulterinæ. Alienus fuit ab ostentatione. itaque de tribus ad ipsum audiendum aliquando venientibus, duos retinuit, tertio in posterum diem reiecit: quod diceret sibi nunc theatrum esse in auditorio. Solebat etiam discipulis suis dicere, se docere decem minatum mercede: sed ei qui ipsum audacem ac vocalem docendo redideret, xii. millia minarum daturum. Interrogatus cur cùm ipse ad dicendum non satis esset instructus, alios tamen

institueret, respondit: Cotes etiam non habere facultatem secandi, habere autem vim ferri acuendi. Sunt qui eum præcepta artis oratoria scripsisse dicant. alij non via a ratione vsum, sed sola exercitatione tradūt. A ciue nunquam vlo mercedem exegit. Discipulis ad concionem cuncti obuiam factis iniunxit, vt quæ ipse dixisset ad se referrent. Morte Socratis haud mediocrem cepit dolorem: atq; adeò attritus postridie processit. Interrogatus quæ vis esset rhetoricae, respondit: de paruis magna, de magnis parua redigere. Coniuia aliquando apud Nicocreontem Cypri tyranum, cum ad dissetendum ab vnâ accumbentibus inuitaretur, respondit: de quibus ego vim habeo dicendi rebus, eas occasio non admittit: de quibus autem dicere iam esset tempestuum, de iis nihil valeo eloqui. Sophoclem tragediæ scriptorem videns amatorie pueru cuidam comitari dixit: Non manus modò te, o Sophocles, tecum continere, sed etiam oculos oportet. Cum Ephorus Cumæus reinfeta discederet è schola ipsius, denuoq; à patre Demophilo mitteretur secundam mercedem adferens: Ioci gratia cum Diphorum (hoc est bis ferentem) appellauit. Magnam tamen homini impedit operam: ita sanè, vt etiam historiæ scribendæ argumentum ei subiecerit. Pronus porrò fuit in venetum: quippe substrato prolixi vtrens in lecto, & ceruical croco humectatum usurpans. Integra ætate non duxit vxorem: senex cum scorto consuevit, cui Lagiscæ nomen fuit. ex eaque filiolam suscepit, quæ anno ætatis suæ duodecimo ante nuptias diem obiit. Duxit postea Plathanam Hippiae rhetoris uxorem, quæ tres habebat filios. quorum natu minimum Aphareum adoptauit, sicut antè diximus. isq; ei imaginem æream ad Olympium tanquam in columnam posuit, tali formè inscripione:

Ioscratis Aphareus patri hoc posuit simulacrum

Duos, atq; Iouem Venerans, meritosq; parentes.

Fertur etiamnum puer equo celete certauisse. ac tali statu-
ra celete equo vehens æreus in sphæristerio arcis quod Ar-
rephororum dicitur (erant autem hi Mineruæ sacrificuli)
dedicatus fuisse. Duæ omnem ei per vitam lites sunt inten-
tate. vna, cum eū ad permutationē Megalides prouocaret.
ad cuius disceptationem morbo impeditus non compa-
ruit, sed missō filio Apharco vicit altera, cum ei ad munus
sumptuum

sumptuum in triremem pro repub. faciédorum de honorū permutatione postularer. Lysimachus. tum quidem sumtus illos, q̄ cecidisse causa, in se recepit. Sed & pīcta eius fuit in Pompeio effigies. Scripsit etiam Aphareus orationes iuridicales & deliberationem proponentes: sed paucas. Tragedias etiam ad xxxvii. scriptis: de quarum duabus est controuersia. Orsus sub Lysistrato docere fabulas, vsque ad Sogenem perrexit annos xxix. ac sex vrbanas actiones reliquit, bisque vno tempore vicit Liberalia, alijsq̄ actoribus duas reportauit victorias Lenāicas sive Tocularias. Matris eorum, Isocratis, Theodoti, & amit̄ Anacūs simulacra in arce fuerunt dedicata. Matris nunc iuxta Salutis visitur, mutatā inscriptione, Anacūs intercidit. Filios habuit, Alexandrum ē Cœnone, Sosiclem ē Lygia.

15 I S A E V S . V.

I S A E V S Chalcidensis patria, cūm se Athenas contulisset, Lysiā operam dedit. ab eoq; ita didicit vocabulorum connexionem, & in causis tractandi vim, vt qui non peritus sit generum dicendi, quod vterq; sectatus profe est, de multis orationibus judicare facile nō possit virum habeant autorem. Floruit post bellum Peloponnesiacum, vt est cōijec-
re ex ipsius orationibus: & vsq; ad Philippi imperium durauit. Demosthenē docuit à schola deductū, mercede drachmarum c 130. qua re maximē claruit. Sunt qui eum dicāt
25 Demostheni orationes compoluisse, quas habuit cōtra suos tutores. Reliquit orationes lxiv. de quibus l. sunt germanæ. Sed & præcepta peculiaria artis oratorix. Primus etiam figurā adhibere ceperit, & ad res ciuiles animū adiecit: quod maximē imitatus est Demosthenēs. Mentionem eius facit
30 Theopompus comediae scriptor in Theseo.

Æ S C H I N E S . V.

Æ S C H I N E S Atrometi F. (ei⁹ qui à trigo[n]ta tyrannis in exilium pulsus, in reducendo Athenas populo interfuit) & Glaucotheę: tribu Cothocides, neque natalibus fuit, neque opibus præstans. Is adolescens robusto corpore, gymnasij operam dedit: & ob vocis claritatem postea tragedijs agendis, si Demostheni credimus, Aristodemō in Bacchanalibus inseruuit describendo, tertiasque partes agendo, repetens in schola veteres tragedias. Puer etiam in unum docuit literas cum patre, & adultus inter vulgates militauit. Cūm verò

audiuisset Isocratem & Platonem, vt quidam dicunt, vt Cœcilius, Alcidamantem, & in republica versatus contrariam Demosthenic partem non obscurè gereret: cùm alias multis legationes obiuit, tum ad Philippum de pace. Ob eam Demosthenes ei actionem intendit, Phocenium exitij causam eum, bellique inflammator arguens: quod quo tempore ab Amphictyonibus Pylagoras seu disceptator aduersum Amphislenses delectus fuisset * portum molientibus: unde factum fuerit, vt Amphictyones ad Philippum confugerint, isque ab Æschine adiutus res aggressus gerere Phœdem occupauerit. Verum Æschines patrocinio Eubulivsus, qui spinthati F. tribu Probalinthius tum ad populum orabat, xxx. suffragijs fuit absolutus. Sunt qui dicant fuisse quidem orationes ab oratoribus conscriptas, sed interveniente Chæronensi clade, in iudicium controversiam nō esse deducētam. Aliquando pôst cùm Alexander patre mortuo in Asiam traiecisset, Ctesiphontem Æschines contra leges commissi facinoris accusauit, quod is Demostheni honores decreuerit. Sed cùm quintam suffragiorum partem pro se non obtinuisse, neque c 10. drachmas veller vbi cecidisset causa deponere, Rodum in exsulium abiit. Alij infamia viterius notatum aiunt, cùm nollet vrbe excedere: & venisse Ephesum ad Alexandrum. Quo mortuo cùm turbæ fierent, Rodum abiit, ibique scholam aperuit atque docuit: cùm quidem ostendandi gratia postquam Rodijs suam in 25 Ctesiphontem orationem recitauisset, vniuersis admirantibus quod tali habita oratione succubuisse, dixit: Non admiraremini, si contra hæc orantem Demosthenem audiuissetis. Ac Rodi quidem scholam reliquit, qui ludus Rodiacus dicitur. Nauigauit deinde Samum, paululūmque in ea com 30 moratus in insula, vitam cum mytite commutauit. Vocalem fuisse & è verbis Demosthenis. & è Democharis oratione liquet. Quatuor ipsius feruntur orationes. quarum in Timarchum, de malè obita legatione, contra Ctesiphontem, sole sunt germanæ. quæ enim Deliaca inscribitur, non est Æschinis. nā designatus quidem fuerat, vt causam de templo in Delo oraret: sed fuit in locum ipsius delectus Hyperides, vt ait Demosthenes. Habuit etiam fratres Aphobum & Damocharem, vt ipse ait. Primus etiam victoriā apud Tamynas partam denuò Atheniensibus annunciuavit: qua de causa

causa etiam est coronatus. Quidam neminis fuisse discipulum Æschiae tradunt: sed cum in iudicijs scribæ munere fungeretur, inde ad oratorm elatum artem. Primūmque ipsum contra Philippum dixisse, & cum placuisse populo, ab eo legatum ad Arcades designatum, ed profectum decem Arcadum millia aduersus Philippum contraxisse. Timacho etiam scortationis dicam impedit: qui deserta causa dictione sese suspendit, ut alicubi Demosthenes inquit. Legatus ad Philippum de pace contra Ctesiphontem & Demosthenem, hoc priores tulit. Deinde cum nouem aliis iureiurando pacem sanxit: & in ius vocatus, euasit: sicut dimus.

LYCVRGV S. VII.

LYCVRGV S Lycophrontis F. Lycurgi N. eius, quem xxx.
15 tyranni interfecerunt, causam necis præbente Aristodemio Batensi: qui etiam Græcorum quæstor (hic est Hellanotamias) factus, exsulavit populo tempib. gubernante. Tribu Lycurgus fuit Butades, genere ortus Eteobutadarum. Initio philosophatus est, auditor Platonis philosophi. Postea discipulus Ilocratis oratoris factus, exinde rem pub. otando agendōque gessit. Commissa ei etiam fuit pecuniæ administratio. nam quæstor pér tria quinquennia dispensauit talentorum millia x iv. aut (vt alij perhibent) talenta cccccc.
20 100. ccc. ccc. ccc. 10. cl. Qui ei hunc honorem decrevit
25 Stratocles rhetor, ipse primū ad hoc delectus, deinde amicorum aliquem præscribens ipse pecuniā administravit. fuerat enim lex lata, ne quis quæsturam eam quinq; annis amplius curaret. Cæterum Lycurgus adsiduus fuit in procuratione rerum confiendarum æstate hyemēq; & ad apparatum bellicū suffragijs populi destinatus, multas vrbis res correxit, populo tritemes cccc. cōfecit, gymnasium in Lyceo parauit ac plantauit, palestram edificauit, morsuuscq; tandem est in præfectura theatri Bacchici. Idē depositum priuatorū ciuium, talenta ccl. custodiuuit. Vrbi pomparū vasā aurea &
30 argentea, victoriásq; aureas adornauit. multa etiam imperfecta absoluit, & naualia, armamentariū. stadio Panathenai co crepidinē circumposuit, ac conuallē cōplanauit: Dinia quodā, cuius ille locus erat, Lycurgo concedente potestate ex ipsius bonis ciuitatē demerendi. Vrbis etiam custodia ei mādata fuit, & maleficorum cōprehensio. quos quidē omnes

nes expulit: ad eū ut sophistarum quidam dicerent, Lycurgum ita contra malos scribere, ut qui calamū non atramento, sed morte imbueret. itaque cū ab Alexandro postularetur, populus eum non dedidit. Quo tempore Philippus secundum contra Atheniēs bellum gesit, legatus ipse cum Polyeucto & Demosthene in Peloponnesum & circum alias urbes profectus est. Omni tempore in magna fuit apud Atheniēs exultatione, & iustitiae opinione: ita sāne, ut in iudicijs dicta ciui magnam patrocinij vim haberent: Legum quoque auctor fuit, quarum una est de comedijis vītij 10 Chytris certamen theatrico æmulum peragerent, victoris in Astu recuperetur; quod antē non licet. Eo pacto certamen iam obsolescens renouauit. Alia, ut æreæ imagines ponerentur poetis Æschilo, Sophocli, Euripidi: corūmque tragœdiæ exscriptæ publicè adserarentur, easque scriba 15 ciuitatis recitaret loco histriōnum, quibus eas agere non licet. Tertia, non licere cuiquam Atheniensi aut Athenis habitanti liberū corpus captum in seruitutem vendere si ne prioris domini consensu. Præterea, Neptuno certamen in Piræo faciūdum, tribus circularibus choris: victoribus 20 dandas x. minas, non infra, secundis octo, tertijs sex. Et, mulierem non debere in bigis Eleusinē ire, ne à divitibus pauperes supererentur. quæ contrā fecisse deprehenderetur, multādam drachmis 20. 0. 0. Cū vxor ipsius hanc legem violasset, delatoribus qui id rescuerant talentum dedit. eō que nomine accusatus postmodò apud populum: Ergo, dixit, ego dedisse, non accepisse inuentus sum. Publicano qui Xenocrati philosopho manus iniecisset, cūmque abduceret ob non solutum inquilini tributum, obuiam factus baculum in caput inflxit, cūmque liberato Xenocrate in carcerem inclusit ut qui indecenter egisset. Cūmque id eius factum laudaretur, post aliquot dies Xenocrates Lycurgi filijs occurrens, Celeriter, inquit, ò pueri gratiam vestro patri retuli. nam ob auxilium mihi nullo labore latum à multis laudatur. Decreta etiam fecit, opera vius Euclidis cuiusdam Olynthij ad eam rem aptissimi. Quanquam autem erat diues, tamen eandem tunicam æstata atque hyeme gestabat, calceosque necessarijs diebus gestabat. Meditabatur dies noctesque, non satis idoneus ad extemporalē diuinā. Lecto substrato vius est, cui tantum pellis villosa & cervical

ut et incumberent: ut ed facilius excitaretur ad meditandum. Culpanti cuidam, quod orationi studens mercedem sophistis penderet, respondit: si quis promitteret se filios ipsi meliores redditum, ei se non c 10. drachmas, sed dimidium bonorum suorum daturum. Libertate etiam dicendi usus est ob nobilitatem, nam cum aliquando concionatorem Atheniensis non fertent, extubaruntque, exclamauit: O Corcyrae scutica, quam multorum talentorum aquas pre-
 cium? rutilus ijs Alexandrum in deos referentibus, Qualis
 10 verò, aiebat, iste sit deus, cuius è templo exentes opus ha-
 beant aqua se lustrali conspergere. Mortui Lycurgi filij undecim viris traditi sunt, Menesachmo accusante, dica à Thraycle scripta, sed cum Demosthenes tum exsulans scripsisset Atheniensibus, malè ipso audire propter liberos Ly-
 15 curgi: mutata sententia eos absoluunt, Democle Theophrasti discipulo eos defendente. Publicè sepultus est Lycurus, & quidam ex eius posteris, suntque eorum monumen-
 ta erogionè Mineruæ Pœoniacæ in horto Melanthij philosophi, mensa factæ, & Lycurgo libertisque eius inscriptæ, quæ
 20 hodièque extant. Id maximum est, quod redditus urbis, qui prius erant t. x. talenta, ad c 10. c. c. talenta auxit. Moritu-
 rus, in Metroum & curiam se iussit portari, rationem volens reddere administratæ reipublicæ, nemine autem extra vnu Menesachmum accusare auso, reportatus domum est dilu-
 25 tis calumnijs, supremumque vitæ diem morte confecit. To-
 to vita tempore probus est habitus, orationesque eius lau-
 datae, & quanquam a multis accusatus, nunquam causa ce-
 cedit. Tres habuit liberos è Callistone Abromis filia, & Ca-
 lœi Abromis F. curia Batensis sorore, eius qui Chæronda
 30 archonte questor bellicam pecuniam tractauit, de hac adfi-
 nitate loquitur Dinarchus in oratione contra Pastium. Fi-
 lios reliquit Abrom, Lycurgum, Lycophronem, de his Ab-
 rōn & Lycurgus sine prole deceperūt: cum quidem Abrom
 in repub. præclarè fuisset versatus. Lycophron ducta Calli-
 35 stoma, filia Philippi Aexonenfis, genuit Callistone, hæc
 nupsit Cleombroto Linocratis F. Acharnensi, & ei Lycophrone
 peperit, qui ab auo adoptatus, sine sobole mor-
 tem obiit. Eo mortuo Callisto aem duxit Socrates, filiumq;
 ex ea sustulit Symmachus. Eo natus est Aristonymus, hoc
 Charmides, qui Philippa paterfuit. Ex hac & Lysandro na-
 tus

tus est Medeius, qui & interpres, oriundus ab Eumolpidis. Huius & Timotheæ Glauci filiæ liberti fuere Laodameia & Medeius, qui sacerdotium Neptuni Erechthiensis gessit, & Philippa quæ Mineruæ postea fuit sacerdos. antè enim eam duxit Diocles Melittensis, genuitq; Dioclem, qui grauis armaturæ dux fuit. Hic vxorem duxit Hedistam Abronis filiam, & procreauit Philippidem ac Nicostratam. Hęc nupsit Themistocli Theophrasti F. facigero, & peperit Theophrastum ac Dioclem. constituit etiam sacerdotium Neptuni Erechthiensis. Orationes eius feruntur quindecim. A populo coronatus est aliquoties, & statuis donatus. Imago eius ærea posita est in Ceramico, ex decreto, archonte Anaxicrate, quo eodem ei etiam, ac filiorum natu maximo decretus est in Prytaneo victus. Mortuo ipso, Lycophroni liberorum maximo lis fuit de ea donatione. Multas etiam de sacris habuit orationes Lycurgus: accusauitque Autolycum Areopagitam, Lysiclem prætorem, Demadem Demij F. Menesæchmum, aliósque complures, quos omnes reos peregit. Item Dipilum, qui è metallis argentijs subduxerat columnas, quibus substruebantur moles, indéque iniustè diuitias parauerat, fecitque ut morte damnatus puniretur, ac L. drachmas ex opibus eius cuiusciujum dedit: summa donationis clx. talenta æquante. alij minam viritim datam asserunt. Qui autem in ius pertraxit Aristogitonem, Cleocratem, & Autolyco controversiam mouit status liberi * cognomina nabatur autem Lycergus Ibis, Xenophonti noſtua * Genius autem ab his deduxerunt, ac Erechthei, qui fuit Terræ & Vulcani F. proximè autem à Lycomedे & Lycurgo: quos populus publica sepultura honorauit. Est corum generis successio, consecratorum Neptuno, in tabula perfecta, quæ dedicata est in sacrario Erechthei, picta ab Istenia Chalcidense. & imagines Lycurgi, eiusq; filiorum Abronis, Lycurgi, & Lycophronis, ijs fecerunt Timarchus & Cephilodus filij Praxitelis. Tabulam dedicauit Abron filius eius, qui naturalium iure adeptus sacerdotium, id fratri Lycophroni concessit. ideoque pius est qui tridentem traderet. Ceterum Lycurgus descriptionem omnium abs se gestarum rerum fert, ac in columna suspenditate palæstram à se factam, ut quibus cordi esset inspicere possent. nemo tamen virum arguere peculatus potuit. Retulit etiam de Neoptolemo Anticlis

ricis F. coronando, eiq; statua dedicanda, quod promiserat se aram Apollinis in foro obductum auro, ut dei oraculū flagitabat. Deceuit etiā Diotimo Diopithis F. Euonymensi honores, archonte Ctesicle.

DEMOSTHENES. VIII.

DEMOSTHENES Demosthenis F. è Cleobula Gylonis filia, curia Pæaniēsis, à parte fuit relictus pupillus annos natus septem, cum sorore annorum septem. Orbitatis tempore apud matrem viuēs, operam dedit Isocrati. Ita enim quidam sentiunt, plures aiunt Issei Chalcidensis auditore fuisse, tunc Athenis degentis. Alij Thucydidis & Platonis fuisse studiosum narrant, atque huic quidem eum præcipue vacasse perhibent. Hegesias Magnes scribit, precibus eum à paedagogo impetrasse, ut sibi liceret audire Callistratū Empedi F. Aphidnæum, oratorem nobilem, & qui aliquando equitum magister fuisset, ac Mercurio forensi aram dedicasset, verba tum ad populum facturum. Quem vbi audiuit, amore dicendi captus, ei se quandiu Athenis ille fuit, discipulum præbuit. Sed Callistrato in Thraciam profugo, tum ex ephesis egressus Isocrati se atq; Platonī adiunxit. Postea Isaeum domum suam recepit, ac per annos quatuor elaborauit in eius orationibus imitandis. Ctesibius in lib. de philosophia perhibet, eum Calliē Syracusani opera Zethi Amphilopita, per Chariclem Alcidamantis Caristij orationes nactum, in ijs se se exercuisse. Virilem ætatem adeptus, tutores suos, qd ab ijs minus æquo accepisset, male administratæ tutelæ accusauit, Timocrate archonte erant autem tres, Aphobus, Therippides, & Demophon sive Demea: atq; hunc auunculum suum, magis quam alios. & vnamquamuis actionem decem talentis estimauit. cum autem reos peregriset, multam non exegit: alios pecunia, alios etiam gratia * Aristophonte autem iam ob senectutem prefecturā deserte, etiam choragus factus est. Meidiam Anagyram qui ipsum in theatro chorum instrumentem percussiferat, in iudicium pertraxit: sed acceptis tribus drachmarum millibus missum fecit. Ferunt Demosthenem etiamnum adolescentem in antrum iuisse, ibique meditati orationes fuisse, rasa dimidia capitis parte, ne exireti: inq; angusta cibuisse sponsa, ut citò expurgiceretur. cumque litteram R non posset pronunciare, labore cōsecutum ut proferret, cumque inter decla-

declamandum mouere solerer humerum in conuenienter, id desucessisse, suspenso è culmine veru, aut (quod alij dicunt) gladio, vt eius metu se contineret. Cùm iam austus esset vi dicendi, ferunt eum speculum fecisse sibi æquale, inq; id inspicientem se exercuisse, vt corrigeret vitia. Descendisse et iam ad Phalericum litus, & aduerlus vndas obstrepenentes clamasse: vt si quando populus obturbaret, hoc sibi non esset terrori. Cùmque eum spiritus desiceret, Neoptolemi histrionis opera decem drachmarum millibus conducta didicisse uno spiritu integras circuitiones efferre. Postquam se 10 ad remp. cōtulit, diuiso in duas factiones populo, quarum altera Philippo faueret, altera pro libertate cōcionabatur: Philippo aduersantibus se addidit, omnique tempore ciuibus suasis ut ijs auxilium ferrent, quos à Philippo oppressum iri periculum erat, sociosque sui instituti habuit Hype- 15 ride, Nausilem, Polyenctum, Diotinum. Ideoq; etiam Atheniensibus fædere iunxit Thebanos, Euboenses, Coreyrenses, Corinthios, Bœotios, multosq; alios. Quodam tempore, cum eieetus è concione, mœstus domum abiret, Euno- 20 mus ei Thriasius occurrit iam senex, atque cohortatus est. Maximè autem confirmatus est ab Andronico histrione, eique operam dedit, edoctus ab eo orationes suas bene habere, sed actionem ijs deesse. Itaq; interrogatus quid primum, quid secundum, quid tertium in arte esset oratoria, subinde respondit, Actio. Rursus in conciones progressus, cum noue 25 quædā diceret, exagitatus est, ut etiam comici Antiphanes, & Timocles eum vexauerint.

Vos turo, terra, fontes, flumina, latices.

nam cùm hoc modo apud populū iurasset, tumultu est exceptus. Quin & Asclepium (is Æsculapius Latinis est) iura- 30 uit, acuta syllaba scite, docuitq; se hoc recte facere: esse enim deum epium siue mitem, quo nomine sapere ei obturbatum esse. Sed omnia ista emendauit, cùm vacasset Eubulæ dialeætico Milegio. Cùm venisset in solènem conuentum apud Olympiam, audiuiſſetq; Lamachum Terinæum reci- 35 tantem Philippi Alexandriq; laudationem, Thebanosq; & Olynthios perstringentem: contrà ad dicendum surrexit, veterumque poetarum testimonijs prolatis de præclaris Thebanorū atq; Olynthiorum factis effecit, ut Lamachus porro quiesceret, eque conuentu profugeret. Philippus autem ijs,

ijs, qui orationes à Demosthene contra ipsum habitas referabant sibi, responderit: etiam ipse met, si audiuissem dicentem Demosthenem, bellum contra mesupciendum decreuisse. Suas orationes Demostheas militibus ob vim comparabat: Isocraticas athletis, quod delectationem exhiberent theatricam. Annos natus **xxxvii.** (à Dexitheo enim suppupo viq; ad Callimachū, sub quo legatio ab Olynthijs venit auxilium potentibus, quos Philippus bello premebat) suasit ut mitterentur Olynthijs suppetiae. Anno postero, in **io** quem mors Platonis incidit, Philippus Olynthios perdidit. Nouerat E mōsthenem etiam Xenophon Socratis discipulus, sive incipientem, sive iam florentem. res enim Græcæ ei in Mantinensem pugnam & archontem Chariclidam desinunt. nostram iam ante sub Timocrate curatores reos peregit. Æschinem fugientem à damnatione, equo est persecutus. cùmque is se comprehensum iri putans ad pedes ei accidisset capite velato, erexit hominem, consolatusque ralento argenti donauit. Autor fuit populo, ut milites mercenarios in Thaso aleret, eoque nauigauit ipse triremibus p̄fēctus. Coemendi frumenti gesto munere, accusatus peculatorus, absoluūsque est. Cūm Philippus Elatēa occupasset, ipse etiam cum ijs egressus in bellum, qui ad Chæroneam pugnauerunt. atq; ibi cum ordines deseruisse aiunt, & cum sufficientis chlamydem rubus apprehendisset, se conuertisse, ac **2** clamauisse, Viuum cape. clypei insigne habuit bonam fortunam. Orationem tamen funebrem habuit de ijs qui tum ceciderunt. Secundum hæc cura ad urbem exortandā conuersa, cùm publicè eslet iurorum procurator delectus, impensam ei rei pecuniam de sua perfoluit pecunia, minas cœntum. impedit etiā c **10** ijs qui publicè ad sacras res consciendas mittebantur: (theoros Græci appellant:) & consensa triremi circumiectus, à socijs pecuniam collegit. Itaque ob hæc s̄apius coronatus fuit, à Damotele, Aristonico, Hyperide, coronis aureis: tandem à Ctesiphonte. Cuius decretum cùm ut contra leges factum accusarent Diodotus & Æschines, ipse defendens vicit: cùm sanè actor quintam suffragiorum partem non obtineret. Postea temporis cùm Alexander expeditionem in Asiam fecisset, atque Harpalus cum pecunia Athenas fugisset: initio ne reciparetur egit. Sed postquam ille nauī appulit, acceptis **c. 10.** Daricis senten-

tiam mutauit, cùmque Harpalum Athenienses dedere Antipatro statuissent reclamauit: pecuniámque promulgato decreto in arce deponi, summámque populo indicari iussit: cum Harpalus dixisset esse 155. c. cl. aut nō multo pauciora talēta, vt est apud Philochorum. Pòst cùm è carcere pro-⁵ fugisset Harpalus, in quo tantisper adseruandus fuerat, do-
nec aliquis ab Alexádro veniret: ac se in Cretam, vel Tára-
rum Laconicę(nam & hoc quidam dicunt) contulisset: virtuo-
datum est Demostheni, quod muneribus se passus corrumpi, neque numerum relata pecunia edidisset, neque custo. ¹⁰
dum incuriam indicasset: itaq; in iudiciū pertractus ab Hy-
peride, Pythea, Menesachmo, Himerao, Patrocle, à cōcilio
Areopagitico damnatus in exsilio abijt: cùm quintuplū
persoluere non possét: etenim x x x. talenta accepisse culpa-
batur. alij eum subire iudicij aleam noluisse dicunt. Secun-¹⁵
dum hanc tempestatem, cùm Athenienses Polyeuctum ad
temporā publicam Arcadum misissent, vt eos à societate Mace-
donum abstraheret: isque persuadere nequirit, superuenit
Demosthenes, patrocinansque causę ciuium persuasit. Hoc
ei admirationē peperit, & aliquanto pòst tempore ab Athe-²⁰
niensib. missa tritemi est reuocatus in patriā, cùm ij Damo-
ne Péaniensi, consobrino Demosthenis, autore sciuissent, vt
culpa solueretur, modò de x x x. q̄nta debebat talentis ædi-
cet aram Iouis Seruatoris in Peiræo. Hoc pacto ad temp.
redijt. Cæterū Antipatro Lamiam à Græcis concluso, &²⁵
Atheniensib. ob faustum nuncium sacrificantibus, cuidam
sociorum Agesistrato dixit, se de rebus hisce nō idem cum
alijs sentire. Scire enim se, Græcos stadium confidere bellige-
rando posse, dolichum porrò nequirit. Ut Antipater Pharal-
lo capti minatus est se Athenas obfessurū, nisi oratores de-³⁰
derent: Vt be relicta Demosthenes fugit, primū Æginam,
vt in Æaci templo sessurus: deinde metu compulsus, in Cal-
lauriam transiit, cùmq; decreuissent Athenienses vna cum
alijs oratoribus ipsum quoque esse dedendum: supplex in fa-
no Neptuni desedit. Vbi eò venit Archias, qui à conquiren-³⁵
dis ad supplicium exsilibus nomen Phygadotherē inuenit,
discipulūsq; fuit Anaximenis oratoris, iuasitque vt prege-
deretur, amicus Antipatro futurus: Neque ante, inquit, tra-
gœdias agens te mihi probauisti, neq; nunc cōsulendo per-
suadebis. Cūmq; vim Archias moliretur, prohibuere oppi-
dani.

dani. Demosthenes autem dixit, Non se salutis cupiditate Calauriam confugisse: verum ut demōstrarem etiam sacrata à Macedonibus violari. Poposcit deinde tabellam: eique si Demetrio Magneti credimus, inscriptis elegiacum hoc, quod postmodò iphus simulacro inscribi curauere Athenienses. eius hic est sensus:

Sit tibi sis animo, Demosthenes, aqua fuisse,

Non Macedium ferret Gracia ſula rugum.

Situm est simulacrum propè septum & aram xii. deorum, 10 à Polyeucto factum. alij hoc aiunt fuisse scriptum inuentum: Demosthenes Antipatru S. Mortuum eum esse tradit Philochorus epoto veneno: Satyrus autem historiæ scriptor, venu no imbutum fuisse calamum, quo scribere epistolam cœperit, eoque gustato ipsum perijisse. Eratosthenes, iam pridem 15 sibi à Macedonibus metuētem, armillam veneno infectam gestasse circa brachium. Sunt qui dicant contento spiritu mortem sibi parasse: alij, venenum haussisse, quod in sigillo habebat. * * duo & viginti. Mortuo autem Philippo, nitiā indutus 20 ueste prodij in publicum, gaudens morte istius: quanquam ipse nuper filiam amilisset. Thebanis quoq; contra Alexandrum bellantibus adiumento fuit, ac reliquos Græcos subinde animauit. Itaque Alexander cùm Thebas euerteret, hunc ab Atheniēsibus postulauit, additis nisi derent minis. Huic in Persas ducenti, & nauale subsidium 25 petenti, Demosthenes contradixit: Incertum esse inquiens, an nou contra præbentes id vsuros eo esset. Duos reliquit filios ex una vxore Heliodori cuiusdam Eudocimi filia: Vnicam habuit filiam, quæ puella ante quam nuberet, è viuis excessit. Soror etiam illi fuit: qua, & Lachete Leuconensi 30 consobrino natus est Demochares, vir bellicis rebus & orationibus cingibus nemini secundus. Statua ei posita in Prytaneo exstat, ad dextram introitus partem primam, non tantum tunica, sed etiam gladio accincta. hoc enim habitu concionatus dicitur, quo tempore Antipater oratores quæ- 35 sūt. Postea temporis Athenienses cognatis Demosthenis alimenta in Prytaneo dederunt. ipsique mortuo statuan in foro posuerunt, Gorgia archonte: cùm hos honores ei flagitasset Demochares forore ipsius natus. cui & ipsi filius Laches Democharis F. Leuconensis dona impetravit, decennio pòst, Pytharato archonte. nempe ut statua in foro

poneretur, & cùm ipse, tum posteriorum semper qui natu
 maximus esset, cibum in Prytaneo haberent, primamq; ses
 sionem in omnibus certaminum spectaculis. Hæc de vris
 que decreta, infra prescripta leges. Statua Democharis, vt
 memorauimus, in Prytaneeum est translata è foro. Feruntur
 orationes eius genuinæ l. xv. Quidam eum eriam impudi
 cè vicitasse narrant, vestitu vsum subinde muliebri, ac co
 mestatio nibus: vnde Batalus fuerit cognominatus. alij dimi
 nutiuè à nutricis nomine ferunt sic per contumeliam vo
 catum. Diogenes, qui Canis usurpatus fuit, cùm eum ali. 10
 quando in cauponâ conspexisset, pudore commoto ac in
 trò recedenti: quanto magis, inquit, intrò te recipies, tanto
 magis intus eris. Eundem false cauillans, in orationibus a
 iebat esse Scythā, in prælijs urbanum. Accepit etiam ab E
 phialta aurum, uno popularium oratorum, qui legatus ad 15
 regem Persarum missus, clām attulerat pecuniam, qua in
 teratores Athenienses distributa, horum opera bellum
 contra Philippum inflammaret. ac Demosthenem à rege
 nominatim dono Daricorum ter mille corruptum autu
 mant. Anaxillam Oretem hospitem suum comprehendit, 20
 & vt exploratorem torsit, nihilque confidentem, Vndecim
 viris tradicto decreto insit. Cùm aliquando in concione
 Athenienses eum non sinerent orare: breue quippam se ijs
 velle dicere professus est. Factoque silentio ita est fatus: Ad o
 lefscens quidam æstate asinum conduxit ex Astu Megaram 25
 eo usuras. Meridie cùm solis æstus esset vehemens, cùm ipse,
 tum asini dominus in umbra iumenti cubare volentes, alter
 alterum pellebat. cùm dominus non vmbram a se, sed asin
 um esse locatum: conductor in sua potestate esse omnia
 contenderet. His dictis ille abire cepit. Atheniensibus au 30
 tem tenientibus vtque orationem pertexeret rogantibus.
 Ergo, inquit, de asini umbra audire vultis, de rebus serijs
 discentem auditre reculatis? Polo histrioni aliquando di
 centi ad ipsum, Bidui certamine se talentum pro mercede
 reculisse: respondit, Ego quinque talents viñus dici silen 35
 tium vendidi. Aliquando in concione voce ipsum deficien
 te cùm obturbaretur de histriónibus, dixit, è voce, oratori
 bus è sententia iudicium esse petendum. Exprobanti con
 tinente meditationem Epicli: Ego vero, inquit, dedecori
 hoc ducarem, si tanto populo consulens aliquid subiō
 ad ani

ad animum mihi allapsum pronunciarem. Lucernam ab eo nunquā extinctam perhibent. Attigit autem aetatis quinquagésimum, orationes dijudicans. ipse ait, se aquam potasse. Nouit eum etiam Lysias orator, & Isocrates in repub. versantem vidit, vñque ad pugnam Chæronensem, & quidam Socratiorum philosophorum. Pleraque orationes ex tempore dixit, à natura ad hoc factus. Primus de eo aurea corona donando retulit Aristonicus Nicophanis F. Anagyraius: quanquam Diondas iure iurando dato intercessit.

HYPERIDES. IX.

10 HYPERIDES Glaucippi F. Dionysij N. curia Colytensis fuit. Habuit filium cognominem auo Glaucippum rhetorem, qui etiam orationes conscripsit, filiumque habuit Alphenum. Sed Hyperides cum fuisset Platonis philosophi, auditor, vñcum Lycurgo rempub. gessit, quo tempore Alexander res Græcas est aggressus. cui etiam postulanti praetores Atheniensium, & triremes, dicendo restitit. Consilium etiam dedit de non dimittendo mercenariorum militum praesidio, quod erat Tænaro impositum: idque visus fuit facere ob benevolentiam, qua eorum ducem complectebatur. Initio mercede conductus causas oravit. Creditus est cum Ephialte particeps fuisse regiarum pecuniarum. Triremibus praefectus suffragijs populi, quo tempore Philippus Byzantium oppugnauit, missus ad ferendam ei vrbis operem * eo anno sustinuit chorum sumib[us] instruere, cum alij omnia publica ministeria dimisissent. Rogationem etiam tulit de honoribus Demosthenis deferendis. cumque illud decretum Diondas ut contra leges factum intercessione iurata impugnareret, absolutus est. In amicitia Demosthenis, Lysiclis, & Lycurgi non vñque ad finem permanxit. nam his duobus vita defunctis, Demosthene in ius vocato, quod ab Harpalio corruptus pecunia dicebatur, ex omnibus ipse designatus (solus enim corruptelam nō admiserat) eum accusauit. Postulatus violatarum legum, quod lege promulgata iussisset in quiliros in ciuium numerum referri, seruos libertate donari, sacra, liberos, & uxores in Peiraeum deponi: absolutus est. ac quibusdam culpantibus, quod eo in decreto multas leges quasi non videns eas præteriueriset: Arma respondit Macedonum sibi tenebras offusisse: neque a se id decretum, sed a Chæronensi pugna fuisse confectum. Ta-

men Philippus postmodò cadauera tolli cæforum permisit metu ipsi illato : cum id ante profectis Lebadia legatis de- negasset. Deniq; post cladem ad Cranonem acceptam cum postularetur ab Antipatro , populusq; eum esset dediturus, vñā cum alijs damnatis Æginam ex Astu profugit: conges- susque cum Demosthene purgauit se de dissensione. inde profecturus ab Archia (qui cognomento Phygadotheras, Thurius patria, olim histrio, tunc Antipatro inferuebat) in templo Neptuni Hermionensi comprehensus, & vi à simulacro quod complectebatur abreptus, ad Antipatrum est to Corinthum perductus, ibi inter tormenta quaestione lingua suam dentibus suis concidit, ne quod patriæ arcuū posset eloqui. itaque mortuus est, mens Pyanepsonis no- na die. Hermippus ait eum cum in Macedoniam esset per- latus, lingua fuisse mutilatum, inseptumque abiectum. sed Alphenum, consobrinum eius, siue (vt aliorum fert opini- o) nepotem è filio Glaucippo , opera Philopeithis cuiusdam medici, cadauere aui potum, id cremasse, ossaque Athenas ad cognatos pertulisse, contra & Atheniensium & Macedonum edicta. nam non exsulium modò ei imperaue- rant; sed etiam verabantur ne in patria sepeliretur. Alij apud Cleonas eum aiunt, èd cum alijs abductum, lingua truncatum periisse, eo quo dictum est modo. cognatos autem os- fa abstulisse, atque humauisse iuxta parentum reliquias, ante portam Hippadem siue equestrem. autor Heliodorus li- bro De monumentis tertio. Nunc illud monumētum igno- tum est, vetustate collapsum. In dicendo ad populum fertur omnibus alijs præstissem. Sunt qui cum ante Demosthenem ponant. Orationes eius feruntur LXXVII. quarum germanæ sunt LII. Fuit etiam in rem venereum proclivis: ita qui- dem , ut filio electo introduxerit in domum suam scortum sumptuosissimum Murrinam: in Peiræo habuerit Arisagotam , Eleusine in suis prædijs Philtam Thebanam , xx. minis redemptam. Deambulauit in foro piscario. Conie- cuta fert , in eum etiam vñā cum Phryna meretrice impie- tatis accusata fuisse inquisitum. id enim ipse initio oratio- nis ianuit. illam, cum iam in damnanda esset, in medium produxit, ac directa veste pectus mulieris ostentauit. ita iudi- dicibus pulchritudinem respicientibus ea absolta fuit. Composuit paulatim crimina quæ Demostheni intentaret:

nec

nec fecellit. cùm enim ægrotantem ipsum Demosthenes visitandi gratia accessisset, depreliedit eum tenentem librum in scriptum. cùmque indignaretur, respondit Hyperides: Hic liber neminem amicum lædet; inimicum autem factū prohibebit quicquam aduersus me agere. Honores etiam decreuit Iolæ, qui Alexandro venenū dedit. Socius fuit Leofheni in Lamiaco bello conflando. in eoque occisos funebri oratione admirabili celebravit. Cùm Philippus classem instruxisset ad petendum Eubœam, & Athenienses sibi metuerent: Hyperides xl triremes comparauit priuatim contribuentibus ciuibus, primūisque pro se & filio duas contulit in publicum triremes. Controversia cum Delijs orta Atheniensibus, utri sacris præesse deberent, Æschine delecto ut causa Atheniensium patrocinaretur, senatus Areopagitarum Hyperidem negotio ei destinauit. extatque oratio eius, Deliaca inscripta. Legationem quoque ad Rodios obiuit. Cùm ab Antipatro legati venissent, laudarēntq; eum à bonitate, occurrens ijs dixit: Scimus Antipatrum esse bonū: sed nobis quidem bono domino opus non est. Dicitur abs que fuso ad populum orasse: & rebus ut erant gestæ narrandi contentum, judices non perturbasse. Mislus est etiam ad Eleos, excusandi Calliæ athletæ causa, qui certaminis corrupti insimulabatur: & obtinuit causam. Cùm autem sententiam de donando Phocione à Meidia Meidia F. Anagyratio latam accusasset, succubuit. actum hoc archonte Xeno, Gamelionis mensis die xxiv.

DINARCHVS. X.

DINARCHVS Socratis siue Sofstrati F. à quibusdam Atheniensibus perhibetur: alij Corinthi natū, adolescentem etiamnum Athenas se cōtulisse aiunt, ibique sedem posuisse: quo tempore Alexander Asiam peragravit. Auditor fuit Theophrasti, eius qui Aristoteli in schola successit. Vetus etiam est consuetudine Demetrij Phaleræi. maximè in gerenda republica post mortem Antipatri versatus, cùm oratorum alij necati essent, alij exsularent. Amicus autem Casandri cùm esset, plurimum profecit pecunias pro orationibus exigendo, quas requirentibus conscribebat. Aduersabatur autem nobilissimi oratoribus, non ad populum dicendi causa procedens (neque enim poterat) sed orationes eorum aduersarijs componens. Et postquam

Harpalus profugit, complures scripsit orationes in eos, qui munerum acceptorum & corruptelæ rei habebantur. Postea temporis obiecto sibi criminè, quod cum Antipatro & Casandro de occupanda Munychia rem cōposuisset, quando eam Antigonus & Demetrius præsidio tenuerunt, Anaxicratus archonte, maxima bonorum parte in pecuniam conuersa, Chalcidem profugit, inque exfulio ad quindecim annos commoratus, rēque aucta, in patriam redijt, Theophrasto ei alijsque exfulibus redeundi potestatem impe- trante. Vfus verò tun hospitio Proxeni amici sui, aurum a misit iam senex & visu debilitato, Proxenum, quod is inquirere de furto recusaret, in ius vocauit: tuncque primū in curia dixit, exstat ea oratio. Feruntur orationes eius genuinæ L X I V. quarum quædam probantur, vt contra Aristogitonem. Æmulatus est Hyperidem: aut vt nonnulli ex animi 15 grauioribus motibus, vehementia, ac figuris colligunt, Demosthenis.

DECRETA.

Demochares Lachetis F. Leuconensis postulat, Demostheni Demosthenis F. Ptzanensi dari hoc donum: vt ærea 20 ei ponatur in foro statua, cibus detur in Prytaneo, ac princeps in confessu locuſi ipsi, & posteriorum subinde ei qui natu est maximus. Multa enim beneficia in populum Atheniensem contulit, sæpe consilio eum iuuit, patrimoniumq;

suum in rem. contulit. talents 11 x. & triremem suppeditavit.

25 quando p. A. liberavit Eubream. iterum triremem, quando Cephisodorus in Hellespontum nauigauit: aliam, quando Chares & Phocio prætores à populo Byzantiū sunt mis-

si. redemit precio multos Pydnæ, Methonæ, & Olynthi cap- tos à Philippo. sumtus in chorum fecit, cum Pandionidis 30

deficientib. ea res cessaret. largitus etiā est & armavit ciues indigos, in muri confectionem sumtus fecit trium talentorum, ad hoc munus à populo delectus, iterum de suo insum-

fit cùm duab. fossis Piræū cingeret. Post Cheronensem pu-

gnam talentū in publicū contulit. aliud in frumentationē, 35

in penuria. Benefaciendo, consulendo, persuadendo ad so-

cietatē populi Atheniensis pertraxit Thebanos, Euboenses,

Corinthios, Megarenses, Achæos, Locros, Byzantios, Mel-

senios. copias populo ac socijs contraxit, peditum c 100.

equitum c 10. item pecunię collationem ad bellum legatus

impera-

*Demosthe
nis in rem
publ. met-
ta.*

* * * * *

imperauit à sociis, amplius 15. talentis. legatus data pecunia obtinuit à Peloponnesiis, ne Alexandro ad Thebas auxilia mitterent. multa alia præclaræ & vtilia præstiterit consulendo & tempublicam gerendo, ita ut nemo æqualium de libertate & imperio populi fatum sit promeritus. Cumque imperio populi euerso ob paucorum in republica potentiam exsularet, mortuus est in Calauria ob benevolentiam erga populū immisis ei ab Antipatro militibus, perseverans in studio & amicitia populi. & neq; in manus per 10 uenit, neque in extremo periculo quicquam populo indignum fecit. Archon Pytharathus. Laches Democharis F. Leuconensis a senatu & populo Atheniēsi postulat dari hoc donum Demochari Lachetis F. Leuconensi. vt ærea ei in foro ponatur statua, cibus in Prytaneo ipſi & subinde posteris ritatis eius natu maximo, primum confessus locum in omnibus certaminibus. Quia bene & fecit & consuluit populo, hæcque in eum beneficia contulit. legationes obiuit, rogationes tulit, tempublicam gessit, murum refecit, arma, tela, machinæque parauit, munivit urbem sub bellum 20 quatuor annorum. pacem, inducias, societatemque cum Bæotis composuit. Ob hæc electus urbe fuit ab iis qui populi potestatem euerterunt. Reuersus archonte Diocle, * populo reuocante, contraxit administrationem, suis facultatibus non pepercit, Lysimachum legatus adiit, populo 25 xxx. talenta imperauit ac rursum centum, auctor fuit legationis ad Ptolemæum mittendæ, qua functi populo quinquaginta talenta attulerunt. legatus ad Antipatrum iuit, ac viginti argenti talenta consecit, & ad Eleusinia populo attulit. Hæc omnia egit consensu populi, & propter huius 30 in repub. imperium exsulauit, nihil cum villa paucorum dominatione commune habuit, neque populo oppresso vilum gessit magistratum. solus omnium sua ætate Atheniensium qui tempuplicam gessissent, nulla alia quam populari administratione tempuplicam commouit, iudicia, leges, 35 bona, omnia Atheniæbus in tuto collocauit sua opera: neque contra populi in repub. principatum quidquam facto dictóve egit. Lycophron Lycurgi F. Butades retulit de cibo sibi in Prytaneo dando, secundum donum quo populus ornat Lycurgum Butadem Anaxicrate archonte in Prytaneco, Antiochidis tribus. Stratocles Euthydemii F. *

Diomiensis pronunciauit. Lycurgus Lycophronis F. Butades à maioribus suis propagatam suscepit erga populum benevolentiam: eiúque maiores Diomedes & Ly-

Lycurgus in curgus cùm viui in honore apud populum fuerunt, tum
vemp. me- mortuis ob virtutem populus publicam in Ceramicose-
rita,

pulturam concessit: & Lycurgus ipse rem publicam gerens, multas bonáque patriæ leges tulit, & publicorum redi- tuum quæstor factus non unum quinquennium eos pro- curauit. Distributisque è communib[us] redditibus cclx.

cclx. cclx. cclx. cclx. cccc. talentis, multam euam 10

priuatorum pecuniam fide mutuóque accepit opportuno urbis & ciuium tempore, in vniuersum ccl. talenta: omnia creditus est iustè dispensasse, ideóque aliquoties corona- tus est à ciuitate. Præterea delectus à populo, mul- tum pecunia in arcem conduxit, Deoque apparauit orna- 15

tum, victorias ex solido auro, pomparum vala aurea & ar- gentea, mundūmque aureum ad Ceanephoros. Præfe- ctus etiam bellico apparatu arma multa, & iaculorum l.

millia in arcem retulit, cccc. triremes ad nauigandum instruxit, aliis adornatis, aliis de integro fabricatis. Por- 20

rò cùm imperfecta inuenisset naualia, armamentarium, ac Liberi patris theatrum, absoluīt ea: nec nō stadium perfe- cit Panathenaicum, gymnasium, Lyceum: multisque a-

liis structuris urbem exornauit. Cùm vero Alexander rex tota Asia subacta imperium in omnes Græcos sibi sumens, 25

Lycurgum sibi dedi iuberet, vt qui contra ipsum egisset: populus non dedidit eum metu Alexandri. Sæpnume-

rito etiam rationem reipublicæ gestæ reddens in libera ciu- itate, & in qua summa rerum penes populum esset, nun- 30

quam ullius fraudis aut corruptelæ compertus est. Ergo vt omni- bus constaret eos qui pro principatu populi & liber- 35

tate iustè volunt rem publicam gerere, cùm viuos maximis fieri, tum mortuis honores haberi ad omnem memoriam duratu- os: quod felix faustumque sit, sciuit populus laudandum esse Lycurgum Lycophronis F. Butadem virtutis ac iustitiae causa: eiisque à populo statuendam ceream

imaginem in foro, nisi sicubi lex eam stare vetat: dandumque in Prytanœ cibum ad omnem posteritatem quoouis

tempore ei qui ipsius de propagine natu sit maximus: omnia eius decretata rata habenda, & à scriba ciuitatis inscul-

pta in lapideas columnas debere dedicari in arce, ac ponni propriae donaria, ad columnatum scriptio[n]em quæstorem populi debere pendere l. drachmas, ex ea pecunia, quam populus in decreta impedit.

TOMI II. FINIS.

IN II. TOMVM PLV- TARCHI MORALIVM, AN- notationes Interpretis.

IN LIBRVM DE PLACITIS Philosophorum.

Ic mihi prefari licet ac libet, multa me potuisse emendare ex Aristotele, Platone, Diogene Laertio, alijs: que vel adducuntur corrupta, vel ponuntur multa. Feci autem intra modum quicquid feci, quia commentarijs potius quam annotationibus mihi res fuisse agenda. Mutilata multa dici intelliges uno exemplo, capite huius libri primo, vbi natura definitur ex Aristotele: ita quidem, ut minimum Aristoteles & disciplina sectatorem iure puniri posset, sic definire si didicisset. res est obvia. Verum philosophorum sententia longe rectius (si quem ea siue diligentia siue curiositas tangit) ex Aristotele & eius interpretibus alijsq; scriptoribus etiam historicis, quam ex hoc volumine petentur. Quod ego tamen nequamquam contemno, sed quid iudicem, & sciam verum esse, propono, mei excusandi gratia, præsertim cum non nesciam quosdam superbire citandis philosophorum decretis, abusos his libris. quorum librorum alioquin sua est non penitenda utilitas. Sed insaniunt, qui his libris lectis scire se putant quid de quaq; in ijs proposita re senserint Philosophi.

LIB.